

2 Hikaye Alıntı

– mustafa-mucu · 04 Kasım 2009

Yolumuzdaki Engeller...

Eski zamanlarda bir kral, saraya gelen yolun üzerine kocaman bir kaya koydurmuş,
kendisi de pencereye oturmuştu. Bakalım neler olacak diye gözlüyor...
Ülkenin en zengin tüccarları, en güçlü kervancıları, saray görevlileri birer birer geldiler,
sabahtan öğlene kadar.
Hepsi kayanın etrafından dolayı saraya girdiler.
Pek çoğu kralı yüksek sesle eleştirdi.
Halkından bu kadar vergi alıyor, ama yolları temiz tutamıyordu.
Sonunda bir köylü çıkageldi.
Saraya meyve ve sebze getiriyordu.
Sırtındaki küfeyi yere indirdi, iki eli ile kayaya sarıldı ve ıkına sıkına itmeye başladı.
Kan ter içinde kaldı ama, sonunda, kayayı da yolun kenarına çekti.
Tam küfesini yeniden sırtına almak üzereydi ki, kayanın eski yerinde bir kesenin durduğunu gördü.
Açtı... Kese altın doluydu. Bir de kralın notu vardı içinde...
'Bu altınlar kayayı yoldan çeken kişiye aittir.' diyordu kral.
Köylü, bu gün dahi pek çoğumuzun farkında olmadığı bir ders almıştı.
'Her engel, yaşam koşullarınızı daha iyileştirecek bir fırsattır.'

Kanserli Genç ve Cd'ci Kız

Daha henüz 18 yaşındaydı, ama hayatının sonundaydı. Tedavisi mümkün olmayan ölümcül bir kansere yakalanmıştı. Kahır içinde eve kapamıştı kendini.. Sokağa çıkmıyordu. Annesi.. Bir de kendisi.. O kadardı bütün hayatı..
Bir gün fena halde sıkıldı, dayanamadı, attı kendini sokağa..
Bir yığın vitrinin önünden geçti.. Tam bir CD satan dükkanı da geride bırakmıştı ki, bir an durdu. Geri döndü,
kapıdan içeri, gözüne hayal meyal takılan genç kıza bir daha baktı. Kendi yaşlarında harika bir genç kızdı tezgahtar..

Hani ilk bakışta aşk derler ya, öyle takılıp kalmıştı işte.. İçeri girdi..
Kız gülümseyerek koştu ona.. "Size nasıl yardım edebilirim" diye..
Nasıl bir gülümsemeydi o.. Hemen oracıkta sarılıp öpmek istedi kızı..
Kekeledi, geveledi, sonra "Evet" diyebildi.. Rast gele bir plağı işaret ederek.. "Evet.. Şu CD'yi bana sarar mısınız?.."
Kız CD'yi aldı, içeri gitti. Az sonra paket edilmiş geri geldi.
Aldı paketi, çıktı dükkandan, evine döndü, açmadan dolabına attı..
Ertesi sabah gene gitti aynı dükkana.. Gene bir CD gösterdi kıza, sardırdı, aldı eve getirdi, attı paketi dolaba, gene açmadan.. Günler hep alınıp sardırılan CD'lerle geçti.. Kıza açılmaya bir türlü cesaret edemiyordu. Annesine açıldı sonunda..
Annesi "Git konuş oğlum, ne var bunda" dedi..
Ertesi sabah bütün cesaretini topladı. Erkenden dükkana gitti. Bir CD seçti. Kız gülerek aldı plağı. Arkaya gitti, paketlemeye.
Kız içerdeyken bir kağıda "Sizinle bir gece çıkabilir miyiz" diye yazdı, altına telefon numarasını ekledi, notu kasanın yanına koydu gizlice.. Sonra paketini alıp kaçtı gene dükkandan..
İki gün sonra evin telefonu çaldı.. Anne açtı telefonu.. CD Dükkanındaki tezgahtar kızdı arayan.. Delikanlıyı istedi.. Notunu yeni bulmuştu da..
Anne ağlıyordu.. "Duymadınız mı" dedi.. "Dün kaybettik oğlumu.."
Cenazeden birkaç gün sonra, anne oğlunun odasına girebildi sonunda.. Ortalığa çeki düzen vermeliydi. Dolabı açtı.. Oraya atılmış bir yığın açılmamış paket gördü..
Paketleri aldı, oğlunun yatağına oturdu ve bir tanesini açtı..
İçinde bir CD vardı, bir de minik not..
"Merhaba.. Sizi öyle tatlı buldum ki.. Daha yakından tanımak istiyorum.. Bir akşam birlikte çıkalım mı.. Sevgiler.. Jacelyn!.."
Anne bir paketi daha açtı.. Onda da bir CD ve bir not vardı..
"Siz gerçekten çok tatlı birisiniz, hadi beni bu gece davet edin, artık.. Sevgiler.. !..!jacelyn!.."

MUSTAFA @2009@